

EL CANDIDAT DEMÒCRATA REVIFA LA SEVA DENÚNCIA PER AFAVORIR EL DESENVOLUPAMENT SOSTENIBLE

Al Gore contraataca

L'exvicepresident nord-americà, **Albert Arnold Gore** (Nova York, 1948), ha recuperat la seva imatge d'«ecologista» després de presentar un documental didàctic sobre el canvi climàtic en el darrer festival Sundance, de cinema independent, que organitza cada any Robert Redford a Park City. La pel·lícula es titula *An Inconvenient Truth* («Una veritat inconvenient») i explica que vivim en una emergència planetària que requereix un compromís dels mitjans de comunicació i dels poders polítics i empresarials.

28 D'OCTUBRE DE 1995: AL GORE, COM A VICEPRESIDENT DELS EUA, ES DIRIGEIX ALS PERIODISTES EXPERTS EN MEDI AMBIENT EN EL KRESGE MAIN AUDITORIUM DEL MIT.

Santiago Vilanova

PERIODISTA I CONSULTOR AMBIENTAL.

Malauradament, la premsa i la televisió estan mediatitzats i monopolitzats i no ajuden a crear la consciència necessària de la població. «Després de segles en què la premsa havia ajudat a establir un mercat d'idees accessible als individus, estem tornant al monestir medieval, on la informació i el coneixement només el tenien els monjos. Ara s'ha facilitat l'accés per rebre la informació, però no per contribuir a crear-la, i les televisions estan dominades per nous monjos. El debat sobre el canvi climàtic i el desenvolupament sostenible es limita a talls de trenta segons a la televisió comercial. I si una cosa no surt a la televisió no existeix.»

Al Gore ens diu ara que Internet ens ofereix grans possibilitats per trencar aquest monopoli, especial-

ment de les televisions. Per demostrar-ho ha posat en marxa la Current TV, un canal televisu a la xarxa per a la gent jove amb uns costos econòmics accessibles per a una ONG.

La reforma que no va existir

Jerry Brown, que fou governador de Califòrnia el 1974 i candidat demòcrata a les Presidencials de 1992, i Al Gore, han estat de tots els polítics de l'establishment nord-americà els més dialogants amb el moviment ecologista internacional. Brown va ser decisiu per impulsar les energies renovables i defensar una alternativa energètica a les nuclears. Ambdós polítics van assistir a la Cimera de Rio, el juny de 1992, i es van comprometre a una reforma del model econòmic basat en els recursos fòssils.

Catorze anys després i en el darrer discurs sobre l'Estat de la Unió, George W. Bush, veient la renovació del programa energètic dels demòcrates, ens ha intentat sorprendre tot lamentant l'«addicció» al petroli de la societat nord-americana i advocant per les energies ecològiques i alternatives. La trampa de Bush és, però, col·locar la nuclear entre aquestes tecnologies netes. Brown i Gore van veure frenades les seves aspiracions a ocupar la Casa Blanca precisament per la seva posició crítica envers l'energia nuclear i contra els lobbies contaminants.

El 28 d'octubre de 1995 Al Gore, ja vicepresident dels EUA, ens va anunciar una conxorxa que s'estava organitzant contra ell orquestrada pels poders fàctics de l'energia teledirigida, tal com s'intuïa per les seves declaracions, per Dick Cheney (Halliburton, Exxon Mobil...) i Kennet

Lay, fundador de la companyia elèctrica Enron (que finançava la campanya electoral de George W. Bush), entre d'altres oligarques del sector. Vaig escoltar aquestes declaracions en el Kresge Main Auditorium del mític Massachusetts Institute of Technology (MIT), de Cambridge, on ens havíem reunit periodistes i escriptors ecologistes i ambientalistas de tot el món, membres de la International Federation of Environmental Journalists (IFEJ). En el seu llarg discurs Al Gore ens revelà com aquesta conspiració pretenia frenar el seu Pla Marshall Global per al Medi Ambient destinat a impulsar l'Agenda 21 de Rio, ja proposat en el seu famós assaig *Earth in the Balance*.

El vicepresident dels EUA es va queixar també que la majoria dels 80.000 empresaris que el 1996 estaven connectats a la xarxa emetien missatges contraris a la societat ecològica i s'inspiraven en les tesis conspiratives de personatges ultraconservadors com Lyndon H. La Rouché o el mateix Cheney.

Les eleccions de 2000, que van enfrontar Al Gore amb Bush, havien de resultar decisives per fer avançar el Protocol de Kyoto als EUA i l'anomenada Coalició Econòmica Mundial per al Compromís Ecològic. La maquinària conspirativa anunciada en el discurs del MIT va evitar l'ajustada però clara victòria del candidat demòcrata i va frustrar la seva reforma ambientalista.

La clau de Florida

L'historiador Gabriel Jackson (Nova York, 1921) va comentar-nos en un dels nostres Ecofòrums de la Garrotxa, celebrat el 14 de febrer de 2004, que aquelles eleccions van ser un «cop d'Estat del clan Bush», especialment a Florida on es va decidir l'escrutini. «Jeb

Bush, el germà de George, governador de Florida, va ser clau per frenar el recompte de vots de les eleccions. La Cort Suprema, formada per nou magistrats, va fer aturar el recompte tot aduint que era un perill per a la seguretat nacional i va donar la victòria a George Bush per 5 vots contra 4. La Cort Suprema va donar-nos un Govern caciquista i corrupte».

Electivament, si Al Gore hagués estat president no s'hauria produït la guerra de l'Iraq i Exxon Mobil i Chevron Texaco no haurien augmentat en més d'un 90% els seus beneficis. I, molt probablement, tampoc no s'hagués produït l'11 de setembre. Al Gore havia guanyat les eleccions després d'una campanya on, tot s'ha de dir, havia rebut les posicions crítiques sobre la política ambiental de l'Administració Clinton de Ralph Nader, el candidat dels Verds. Els sectors energètics dominants (amb el consentiment de la CIA de George Tenet) li van impedir l'accés a la Casa Blanca.

El 17 de maig de 2001 Dick Cheney, ja com a flamant vicepresident, anunciava un pla energètic destinat a augmentar fins al 45% la producció. Objectiu: més prospeccions (les d'Alaska serien aturades gràcies a la mobilització dels demòcrates i dels ecologistes), més refineries, més gasoductes, més carbó i més nuclears.

Que Al Gore, que se'l donava ja com a perdut per la política, reactivi els seus ideals ambientalistas és una bona notícia. Des de fora del poder pot complir una missió civilitatòria a favor de l'economia solar i denunciar la greu situació dels mitjans de comunicació, que avui són el principal obstacle per avançar cap un veritable desenvolupament sostenible.

FOTO: CARMÉ CARMONA